

Расходѣа до Баяса (1)

или

П о с р ѣ щ а н и е т о .

Да идемъ да видимъ войскитѣ на царя !
— Да идемъ, съ съ радостъ каза ми другаря.
Тръгнахме. День красенъ. Отъ синиятъ сводъ
Априлското слънце пръскаше животъ
И свѣтлость и радость по цѣла природа.
Изъ улици градски шумеше народа
Стгнахме шосето. Изъ дългий аллея,
Сичката си сладостъ пролѣтъта я лѣй,
Птички чуруликавъ въ липитѣ зелени,
Отъ утренний вѣтрець тихичко люлени,
Хладнитѣ зефири отъ сички хълми,
Носатъ тука свойтѣ прѣсни миризми,
Въ гжетитѣ шумаѣи славей сладкопойни
Пѣйтѣ свойтѣ имни нѣжни и спокойни,
А тукъ тамъ въ гжстака, въ тъмний дръвосадъ,
Верѣдъ сѣнеитѣ чудни пълни съ шумъ и хладъ,
Привличатъ очитѣ весели палати
Уврасени съ статуи, съ гербове богати,
Дѣ въ роскошь и нѣга, въ безгриженъ покой
Живота вкушава сладости безъ брой.

(1) Селце на $\frac{1}{2}$ часъ расстояние насѣв. отъ Букурещъ